

Щоб не вмерла пам'ять про Чорнобиль...

Мітинг пам'яті «Реквієм Чорнобиля» відбувся у п'ятницю, 25 квітня, на центральному майдані Острога. Острожани та гості міста згадували жахливі події, які відбулися 28 років тому, коли сталася найбільша техногенна аварія ХХ століття на Чорнобильській АЕС, молилися за упокій загиблих, вшанували їх пам'ять хвилиною мовчання.

Продовження на 7 стор. >>>

<< Закінчення.
очаток на 1 стор.

Щоб не вмерла пам'ять про Чорнобиль...

Іван ГЛУШМАН

Розпочинаючи захід ведучі, дві Ані – Герасимчук та Стасюк – зазначили, що у 1986 році тодішньою країною були пожаті плоди за байдужість, черствість і безбожність. Прагнучи приборкати та зробити покірним мирний атом, не зогледілись, як збудували на своїй землі велику могилу – Чорнобильську зону. У спадок від СРСР те лихо перейшло незалежній Україні та її народу.

Першим слово було надано нещодавно призначеному голові Острозької райдержадміністрації Юрієві Олексійчуку. У своєму виступі він зазначив, що 28 років тому був такий самий погожий сонячний день у Чорнобилі, Прип'яті, Києві та інших населених пунктах України. Тоді ніхто не чекав лиха. Тоді так званий мирний атом перетворився на протилежність – своєю невидимою силою він убив багато життів, і не відомо скільки ще у майбутньому погубить. У річницю Чорнобильської аварії ми повинні зі скорботою згадувати всіх жертв тієї трагедії, тих людей, які зробили все від них залежне, можливе й неможливе, щоб приборкати радіацію. Вони, дехто з лопатами в руках, вигрібали смертельне радіоактивне сміття. Цей день також є пересторогою того, що ми повинні дуже уважно підходити до природи, робити

все, щоб у майбутньому на Землі більше не траплялися подібні аварії. На завершення свого виступу він побажав тим людям, які свого часу доклали багато зусиль для ліквідації наслідків аварії на ЧАЕС, здоров'я, довгих років життя та Божого благословення.

Секретар міської ради Микола Добровольський у своєму виступі говорив про те, що ми щороку поминальними заходами від-

нам ЧАЕС, буде працювати не одне покоління українців. Із 46 мільйонів населення нашої країни більше 2,5 є постраждалими внаслідок Чорнобильської катастрофи. Із 30 тисяч населених пунктів – 2 тис. визнані такими, що є забруднені і в них не можна проживати. На завершення свого виступу Микола Володимирович закликав пам'ятати, що чорнобильці потребують не тільки матеріального за-

значаємо чергову річницю Чорнобильської трагедії, згадуємо тих, кого забрав Чорнобиль. Сьогодні слово «Чорнобиль» символізує горе і страждання, покинуті домівки, розорені гнізда, здичавілих звірів. Наслідки Чорнобильської аварії ми відчуваємо і сьогодні. Над проблемами, які створила

безпечення, але щоденно нашої щирої людської уваги, любові і турботи. Ми не маємо права забувати тих, хто брав участь у ліквідації наслідків Чорнобильської аварії.

Під тужливу музику ведучі запропонували помовчати і згадати трагічну дату в нашому житті – 26 квітня

1986 року. Бо коли вмирає пам'ять про минуле, воно може знову повторитись. Дівчата закликали шанувати пам'ять жертв Чорнобильської катастрофи, які померли за 28 гірких років. Це були і пожежники, і військовослужбовці, і лікарі, і будівельники, і водії, і різноробочі, і... У перші години і дні після аварії вони вступили в боротьбу з радіацією, прийняли першу лавину опромінення. Більшість з них були молодими, в розквіті сил, вродливими, мужніми. На завершення було проголошено вічну пам'ять загиблим, і низький уклін від усього людства. Присутні хвилиною мовчання вшанували пам'ять всіх, хто загинув внаслідок Чорнобильської катастрофи.

Священик Свято-Олександра Невського церкви, протоієрей Володимир Шевчук відправив панахиду за загиблими ліквідаторами аварії. Йому допомагав хор Свято-Миколаївської церкви нашого міста. ■